

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/339/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114219924
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2015:6114219924.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 11 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti odporkyňi U. V., K.. XX. XX. XXXX, I. V. V. XXX/XX, XXX XX W. L., štátnej občanke Slovenskej republiky, toho času na neznámom mieste zastúpenej opatrovníčkou A. V., W. I. R.Z. W. G., o zaplatenie 1 589,74 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Doručením oznámenia dňa 16. 10. 2014 n e n a s t a l i účinky vzniku vedľajšieho účastníctva na strane odporkyne.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 987,40 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne od 15. 03. 2015 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 20,16 eura za zaplatený súdny poplatok, a to všetko v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 11. 09. 2014 domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 1 401,92 eura, ktorý odôvodnil tým, že dňa 09. 01. 2012 uzatvoril s odporkyňou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyňi úver vo výške 1 200,00 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 34,32 eura. Odporkyňa bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom výpise čerpania, splátok a úhrad, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporkyne. Odporkyňa bola listom zo dňa 27. 12. 2012 vyzvaná k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatených budúcich splátok v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Ku dňu podania návrhu predstavuje dlh odporkyne sumu 1 401,92 eura podľa nasledovného určenia: istina vo výške 39,47 eura, úrok vo výške 138,19 eura, zosplatená istina vo výške 1 136,00 eur, poplatok za vedenie účtu vo výške 11,94 eura, poistenie Bill protection vo výške 14,52 eura, upomienka II. vo výške 60,00 eur, poplatok za možnosť zmeny splátky vo výške 1,80 eura. Na základe uvedeného sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal zaviazania odporkyne zaplatiť navrhovateľovi 1 401,92 eura, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 187,82 eura a úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 1 401,92 eura od 04. 09. 2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

Nakoľko sa súdu v konaní pobyť odporkyne zistiť nepodarilo, uznesením č.k. 12C/339/2014-57 zo dňa 20. 02. 2015 jej bola na zastupovanie v konaní ustanovená opatrovníčka. Návrh spolu s prílohami bol doručený opatrovníčke odporkyne, ktorá sa k podanému návrhu nevyjadrila

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 05. 05. 2015, ktorého sa účastníci nezúčastnili. Súd pokračoval v konaní aj keď boli účastníci nečinní, vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Na pojednávaní po vykonanom dokazovaní listinami, zistil súd skutkový stav: navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 09. 01. 2012 pod číslom 4201023936 zmluvu, na základe ktorej bol odporkyni poskytnutý úver vo výške 1 200,00 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 84 mesačných splátkach vo výške 34,32 eura, ročná úroková sadzba bola uvedená 23,69 %, RPMN od 30 % do 31,2 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom bola uvedená 2 679,60 eura, termíny splatnosti splátok uvedené neboli, lehota splatnosti bola uvedená 84 mesiacov po poskytnutí úveru, poplatok za vedenie účtu bol uvedený 1,99 eura. Nakoľko odporkyňa neplnila riadne a včas pravidelné mesačné splátky, navrhovateľ listom zo dňa 27. 12. 2012 vyhlásil celý poskytnutý úver za splatný a požadoval vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky spolu s úrokmi.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. do 31. 12. 2012 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi..

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“), ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 142 ods. 2 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou zmluvu dňa 09. 01. 2012 pod číslom XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 1 200,00 eur (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Na základe uzatvorenej zmluvy boli odporkyni, ktorá je fyzickou osobou nepodnikateľkou dočasne poskytnuté peňažné prostriedky vo forme úveru navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili krajské sudy aj v odôvodnení rozsudkov Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je pod bodom 40 uvedená RPMN tak, že je od 30,0 % do 31,2 %. Z poznámky vyplýva, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Takéto určenie ročnej percentuálnej miery nákladov nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Tento údaj je podstatný pre porovnávanie jednotlivých úverových produktov dostupných na trhu. Nie je preto možné uvádzať RPMN v určitom navrhovateľom definovanom rozsahu od - do, a to s poznámkou, že presnú výšku RPMN oznámi spotrebiteľovi až po podpise zmluvy.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v uzatvorenej zmluve je uvedená suma 2 679,60 eura, pričom podľa počtu splátok (84) a výške mesačnej

splátky (34,32 eura) by mala odporkyňa zaplatiť 2 882,88 eura, čo je viac ako uvádza navrhovateľ v zmluve. Pokiaľ mala byť celková čiastka splatná spotrebiteľom uvedená bez poisteného vo výške 2,42 eura mesačne, k tomu súd uvádza, že podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Ku týmto nákladom v danom prípade patrí aj poistné. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vyžaduje § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom to nie je údaj o celkových nákladov spotrebiteľa, ktoré sú definované v § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Je zrejmé, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je počet splátok vynásobený výškou splátok a nie vynásobený výškou splátok bez poisteného.

V uzatvorenej zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je uvedený údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená výška mesačnej splátky 34,32 eura, v ktorej je podľa hlavy 5. Podmienky splácania úveru, § 1 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a úhrada za poistenie. Takéto určenie nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, teda uvedenie výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o presných termínoch úhrad jednotlivých splátok spotrebiteľského úveru, a tiež, aby mal vedomosť o tom, koľko, z ktorej splátky, pripadá na istinu, úroky a iné poplatky poskytnutého úveru a mal tak možnosť vykonať výber medzi viacerými ponúknutými úverovými produktmi od viacerých dodávateľov. Zmyslom právnej úpravy bolo, aby spotrebiteľ pri rozhodovaní medzi viacerými úverovými produktmi mal možnosť zohľadniť aj tú skutočnosť, koľko z tej ktorej splátky pripadne na istinu, na úroky a iné poplatky. Nakoľko navrhovateľ neuviedol spotrebiteľovi pri podpise zmluvy, koľko z každej mesačnej splátky bude použité na úhradu jednotlivých nárokov, nemožno takýto postup navrhovateľa považovať za súladný so zákonom o spotrebiteľských úveroch. Rovnako tak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje termíny jednotlivých splátok, iba uvedenie, že splátky sú splatné do 15. dňa v mesiaci.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, o ročnej percentuálnej miere nákladov, o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, podľa § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. f), písm. písm. j) a písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa výpisu z úverového účtu odporkyne predloženého navrhovateľom odporkyňa čerpala finančné prostriedky vo výške 1 200,00 eur, pričom počas trvania zmluvy uhradila navrhovateľovi spolu 212,60 eura. Súd preto návrhu čiastočne vyhovel a zaviazal odporkyňu, uhradiť navrhovateľovi 987,40 eura ako rozdiel medzi poskytnutými finančnými prostriedkami a uhradenými finančnými prostriedkami (1 200,00 eur - 212,60 eur).

Z dôvodu omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplatenie úrokov z omeškania podľa predpisov Občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom a to navýšením osem percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu Európskou centrálnou bankou. Odporkyni bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy 987,40 eura úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne 15. 03. 2015 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Nakoľko navrhovateľ nepreukázal hodnoverným spôsobom, ktorým konkrétnym dňom sa odporkyňa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, keď nepredložil oznámenie o zosplatnení, ani podací hárok preukazujúci odoslanie oznámenia o zosplatnení úveru na poštovú prepravu, súd pri určení dňa omeškania vychádzal z dátumu prevzatia návrhu spolu s prílohami opatrovníčkou odporkyne (27. 02. 2015), kedy sa mohla odporkyňa dozvedieť o zosplatnení úveru a deň nasledujúci po márnom uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie, t.j. 15. 03. 2015 určil ako rozhodný pre sadzbu úrokov z omeškania a pre

deň, kedy sa odporkyňa dostala do omeškania. Z navrhovateľom predloženej listiny zo dňa 01. 07. 2013 nevyplýva oznámenie o zosplatnení úveru, ale iba oprava dlžnej čiastky, a z Podacieho hárku nevyplýva jeho prevzatie poštou, teda deň odoslania na poštovú prepravu.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal od odporkyne zaplata sumy prevyšujúcej 987,40 eura, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatnených vyčíslených úrokov z omeškania zo sumy prevyšujúcej 187,82 eura, a preto súd v prevyšujúcej časti, t.j. 602,34 eura návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP. Úspech navrhovateľa predstavoval 64 % (987,40 eura z 1 589,74 eura), úspech odporkyne 38 % (602,34 eura z 1 589,74 eura), navrhovateľovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania v výške 24 % z celkových uplatnených trov konania, ktoré si uplatnil vo výške 84,00 eur za zaplatený súdny poplatok. Súd preto o náhrade trov konania rozhodol tak, že na ich náhradu vo výške 20,16 eura (24 % z 84,00 eur) za zaplatený súdny poplatok zaviazal v konaní neúspešnú odporkyňu.

Dňa 16. 10. 2014 bolo súdu doručené podanie JUDr. Andreja Cifru, advokáta so sídlom Kolárska 4, 813 42 Bratislava, ktorým oznámil v mene občianskeho združenia Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778 súdu vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 OSP na strane odporkyne. Súd oznámil opatrovníčke odporkyne vstup vedľajšieho účastníka do konania na jej strane, opatrovníčka odporkyne neudelila súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, v znení účinnom do 31. 12. 2014, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a tiež v súlade s názormi prezentovanými v odbornej literatúre (viď Jaroslav Krajčo a kol., Občiansky súdny poriadok - Komentár, I. diel, str. 380, Eurounion, 2010) predpokladmi účasti vedľajšieho účastníka v konaní sú: a) výzva účastníka konania alebo podnet vedľajšieho účastníka konania, b) uvedenie na strane ktorého účastníka bude vedľajší účastník vystupovať, c) preukázanie právneho záujmu vedľajšieho účastníka na výsledku sporu (ak nejde o prípad, v ktorom tento záujem vyplýva z osobitného zákona - k tomu viď tiež ďalej), d) rozhodnutie súdu o prípustnosti vedľajšieho účastníka (ak účastník konania vznesie námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva), e) súhlas vedľajšieho účastníka, ak jeho vstup navrhol účastník konania, f) súhlas (hlavného) účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, ak podnet na vstup dal sám vedľajší účastník.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Ak účastník konania navrhne, aby určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník, súd oboznámi s uvedeným návrhom tento subjekt a vyzve ho, aby sa k nemu vyjadril a oznámil, či vstupuje do konania ako vedľajší účastník. Pokiaľ označený subjekt urobí procesný úkon prejavujúci jeho vôľu vstúpiť do konania, stáva sa vedľajším účastníkom vo chvíli, keď súdu dôjde jeho písomné oznámenie alebo keď svoj úkon urobí ústne do súdnej zápisnice; k vzniku vedľajšieho účastníctva sa nevyžaduje rozhodnutie súdu. Pokiaľ účastníkom navrhnutý subjekt neprejaví vôľu vstúpiť do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka, nevzniká jeho vedľajšie účastníctvo; nikoho totiž nemožno nútiť, aby sa stal vedľajším účastníkom konania.

Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo neprípustné; o (ne)prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania, a prípadne namietat neprípustnosť tohto vstupu.

V prípadoch, na ktoré dopadá ustanovenie § 93 ods. 2 OSP zákon nestanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitimácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z jeho právneho záujmu na výsledku sporu (§ 93 ods. 1 OSP), tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je pre jej procesné postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jeho činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Občiansky súdny poriadok v poznámke k uvedenému ustanoveniu odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré bolo účinné do 31. decembra 2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 93 ods. 2 OSP, je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď vyššie podaný výpočet predpokladov vedľajšieho účastníctva, konkrétne písm. f). Potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Z ustanovenia § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodit', že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať bez vyjadrenia súhlasu „ním podporovaného“ účastníka. Je vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného) účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník poskytovať (hlavnému) účastníkovi konania, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. I keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má bezpochyby účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť svoj súhlas ale aj nesúhlas s jeho vstupom do konania. Treba mať totiž na pamäti, že v dôsledku rovnakých procesných práv a povinností môže vedľajší účastník v procesnom zmysle (i keď len do určitej miery) zasahovať do priebehu konania a ovplyvňovať ho. Napríklad rovnakými právami a povinnosťami vedľajšieho účastníka v konaní v zmysle § 93 ods. 3 OSP treba rozumieť práva a povinnosti procesnej povahy, napr. priznanie náhrady trov konania, uloženie povinnosti hradiť trovy konania (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 32 Odo 480/2005 zo dňa 28. 04.2005). Vedľajší účastník môže svojim konaním priamo ovplyvniť výšku náhrady trov konania aj v neprospech ním podporovaného účastníka, na strane ktorého vystupuje. Účastník konania má preto právo udelením svojho (ne)súhlasu zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP konal ten, koho účasť v konaní si neželá. Povahe a účelu občianskeho súdneho sporového konania by sa jednoznačne prial vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane účastníka konania, ktorý by bol tomuto účastníkovi podľa § 93 ods. 2 OSP nanútený (z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013).

Odporkyňa, ani jej opatrovníčka, nevyjadrila súdu súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jej strane. Nečinnosť, alebo mlčanie, nie je možné zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku posúdiť ako súhlas s vystupovaním vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Pokiaľ preto nevyjadrí účastník, na koho strane má vedľajší účastník vystupovať svoj súhlas, oznámenie občianskeho združenia o vstupe do konania nemá právnu relevanciu. Povahe a účelu občianskeho

súdneho sporového konania by sa priechil vstup takéhoto vedľajšieho účastníka do konania, ktorý by bol spotrebiteľovi nanútený.

So zreteľom na uvedené, pri absencii výslovnej právnej úpravy, ako postupovať v prípade, ak oznámením tretej osoby súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník, nenastanú účinky vzniku vedľajšieho účastníctva, považoval súd za potrebné deklaratórne rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/207/2011 zo dňa 10. 10. 2012).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy ,ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní.

Banská Bystrica dňa 05. 05. 2015